

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 529/2021-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Jany Laššákovej a Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **VGD SLOVAKIA s. r. o.**, Moskovská 13, Bratislava, IČO 36 254 339, zastúpeného spoločnosťou VGD Legal s. r. o., Moskovská 13, Bratislava, v mene ktorej koná advokát JUDr. Ondrej Šuriak, proti uzneseniam Okresného súdu Žilina č. k. 43 PExre 12/2018-280 zo 14. októbra 2020 a č. k. 43 PExre 12/2018-311 z 5. februára 2021, ktorým sa právoplatne skončilo konanie vedené pod sp. zn. 43 PExre 12/2018, takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 10. augusta 2021 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a na prerokovanie veci v jeho prítomnosti podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uzneseniami všeobecného súdu označenými v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ navrhuje napadnuté uznesenia zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.
2. Z ústavnej sťažnosti, napadnutých uznesení a pripojených príloh všeobecného súdu vyplýva nasledovný stav veci:
3. Sťažovateľ vykonával funkciu oprávnenej osoby pre partnera verejného sektora [REDACTED], podľa zákona č. 315/2016 Z. z. o registri partnerov verejného sektora a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom v danom období (ďalej aj „zákon o registri partnerov verejného sektora“). Na základe verifikačného dokumentu vyhotoveného sťažovateľom okresný súd 20. júla 2017 zapísal [REDACTED], do registra partnerov verejného sektora. Dňa 20. júna 2018 bola uzavretá dohoda medzi [REDACTED], a sťažovateľom o ukončení dohody o plnení

povinností oprávnenej osoby uzavretej 30. júna 2017. Tomu predchádzalo podanie oznamovateľa na súde 25. mája 2018 označené ako podnet na preverenie skutočností uvedených v zápisoch v registri partnera verejného sektora. Oznamovateľ vo svojom podaní označuje indicie naznačujúce možný nepravdivý zápis údajov o partnerovi verejného sektora v registri partnerov verejného sektora. Konkrétne poukazuje na možné personálne prepojenia partnera verejného sektora s inými spoločnosťami, z ktorých odvodzuje možný záver, že konečný užívateľ výhod partnera verejného sektora, ktorý je zapísaný v registri partnerov verejného sektora, nie je skutočným konečným užívateľom výhod, ale môže figurovať v roli prostredníka pre inú osobu blízku partnerovi verejného sektora. Na základe podnetu okresný súd uznesením č. k. 43 PExre 12/2018-11 z 1. júna 2018 oznámil sťažovateľovi, že začína konanie o overenie pravdivosti a úplnosti údajov o konečnom užívateľovi výhod zapísaných v registri partnerov verejného sektora, pričom poučil sťažovateľa, že je oprávnený podať návrh na pribratie do konania podľa § 12 ods. 4 citovaného zákona, a tak sa stať účastníkom predmetného konania.

4. Keďže sťažovateľ ukončil spoluprácu k 20. júnu 2018, nepodal návrh súdu, aby bol pribratý do konania ako účastník konania vo veci sp. zn. 43 PExre 12/2018 (v období od 1. júna do 20. júna 2018 túto zákonnú možnosť však evidentne mal, pozn.).

5. Uznesením č. k. 43PEXre/12/2018-41 z 26. októbra 2018 pribral súd do konania ako účastníka [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ]. O jej pribratí do konania rozhodol súd z dôvodu, že bolo zistené, že 4. júla 2018 došlo k zmene oprávnenej osoby partnera verejného sektora, pričom novou oprávnenou osobou partnera verejného sektora sa stala [REDAKOVANÉ], ktorá svoje pribratie do konania navrhla (pôvodná oprávnená osoba VGD SLOVAKIA s. r. o. bola z registra partnerov verejného sektora vymazaná). V priebehu konania nadobudla 1. septembra 2019 účinnosť novela zákona o registri partnerov verejného sektora č. 241/2019 Z. z., ktorá okrem iného zmenila ustanovenie § 12 ods. 1 uvedeného zákona tak, že ho doplnila o pravidlo, podľa ktorého pre registrujúci orgán je rozhodujúci právny stav a skutkové okolnosti v čase začatia konania. V nadväznosti na túto zmenu považoval súd za potrebné prehodnotiť okruh účastníkov tohto konania a dospel k záveru, že nie je dôvodné, aby mala postavenie účastníka v tomto konaní [REDAKOVANÉ], ktorá bola do registra partnerov verejného sektora zapísaná ako oprávnená osoba partnera verejného sektora až 5. júla 2018, a je zrejmé, že 1. júna 2018, ktorý je potrebné považovať za deň začatia tohto konania, povinnosti oprávnenej osoby pre partnera verejného sektora neplnila. Preto okresný súd uznesením č. k. 43PEXre/12/2018-280 zo 14. októbra 2020 rozhodol tak, že konanie vo vzťahu k [REDAKOVANÉ] zastavil.

6. Uznesením č. k. 43PEXre/12/2018-311 z 5. februára 2021 okresný súd vymazal partnera verejného sektora [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], Slovenská republika, [REDAKOVANÉ], z registra partnerov verejného sektora. Žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania nepriznal. V bode 3 predmetného uznesenia okresný súd uviedol, že oprávnená osoba VGD SLOVAKIA s r. o. sa nestala účastníkom konania, pretože v súdom stanovenej lehote nepodala návrh na jej pribratie do konania.

7. Dňa 7. júna 2021 bolo sťažovateľovi doručené uznesenie č. k. 43PPok 1/2021-3 z 1. júna 2021 o začatí konania o uložení pokuty. Súd v tomto uznesení informoval sťažovateľa, že predtým rozhodol v právnej veci partnera verejného sektora bez jeho účasti ako oprávnenej osoby od 20. júla 2017 do 4. júla 2018 a tiež bez účasti [REDAKOVANÉ] od 5. júla 2018 tak, že [REDAKOVANÉ],

vymazal z registra partnerov verejného sektora. Uznesenie o výmaze nadobudlo právoplatnosť 22. februára 2021.

8. Po nahliadnutí do spisu sťažovateľ zistil, že uvedená spoločnosť pokutu zatiaľ neuhradila a napadnuté uznesenie okresného súdu zo 14. októbra 2020 o vylúčení [REDAKOVANÉ] nadobudlo právoplatnosť 3. novembra 2020 (súd konanie zastavil).

II.

Argumentácia sťažovateľa

9. Proti napadnutým uzneseniam podal sťažovateľ túto ústavnú sťažnosť, v ktorej argumentuje, že uzneseniami mu bolo odopreté právo byť účastníkom tohto konania, ktoré mu priznáva Civilný sporový poriadok a Civilný mimosporový poriadok. Rovnako nemal možnosť vyjadriť sa k podnetu oznamovateľa, ako aj k uzneseniu o začatí konania, napr. bolo mu upreté právo namietať nesplnenie procesných podmienok konania, dať návrh na vylúčenie sudcu pre zaujatosť, predkladať a navrhovať dôkazy a zúčastniť sa na pojednávaní a tiež odvolať sa proti uzneseniu o vylúčení [REDAKOVANÉ] a podobne.

10. Sťažovateľovi neboli doručované súdne písomnosti, najmä rozhodnutie o výmaze partnera verejného sektora, proti ktorému takýmto nesprávnym postupom súdu nedostal možnosť podať opravný prostriedok.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

III.1. K namietanému porušeniu označených práv podľa ústavy a dohovoru:

11. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

12. Z rozdelenia súdnej moci v ústave medzi ústavný súd a všeobecné súdy (čl. 124 a čl. 142 ods. 1 ústavy) vyplýva, že ústavný súd nie je alternatívnou ani mimoriadnou opravnou inštanciou vo veciach patriacich do právomoci všeobecných súdov, ktorých sústavu završuje Najvyšší súd Slovenskej republiky (m. m. II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96).

13. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

14. Sťažovateľ sa domáha preskúmania napadnutých uznesení č. k. 43PEXre/12/2018-280 zo 14. októbra 2020 (okresný súd rozhodol tak, že konanie vo vzťahu k [REDAKOVANÉ] zastavil) a č. k. 43PEXre/12/2018-311 z 5. februára 2021 (sťažovateľ nesprávne v ústavnej sťažnosti uvádza dátum 5. februára 2020, pozn.), ktorým okresný súd vymazal partnera verejného sektora

██████████, z registra partnerov verejného sektora z dôvodov uvedených v bode 9 a 10 tohto uznesenia.

15. V úvode ústavný súd poznamenáva, že konanie o overenie pravdivosti a úplnosti údajov o konečnom užívateľovi výhod zapísaných v registri partnerov verejného sektora na základe podnetu z 25. mája 2018 uznesením okresného súdu bolo začaté 1. júna 2018. V tom čase nepochybne sťažovateľ vykonával funkciu oprávnenej osoby pre partnera verejného sektora ██████████, podľa zákona o registri partnerov verejného sektora v znení platnom v danom období. Nepochybne na výzvu súdu mal možnosť podať návrh podľa § 12 ods. 4 uvedeného zákona na pribratie do tohto konania. Takýto návrh však nepodal. Bolo zrejmé i to, že podľa uvedeného zákona platného v čase začatia konania pre posúdenie veci bol rozhodujúci právny a skutkový stav platný a zistený v čase vydania rozhodnutia. Pravdepodobne v dôsledku ukončenia spolupráce s partnerom verejného sektora dňom 20. júna 2018 sťažovateľ nepovažoval za potrebné na základe už uvedeného vstúpiť do prebiehajúceho konania. V priebehu ešte trvajúceho konania však došlo k zmene právneho predpisu (zákonom „č. 241/2019 Z. z.“ – ide o procesný predpis, pri ktorom ak prechodné ustanovenie neurčuje inak, novelizované znenie sa vzťahuje aj na prebiehajúce konanie) tak, že pre posúdenie veci je rozhodujúci právny a skutkový stav v čase začatia konania, čiže k 1. júnu 2018, keď nepochybne sťažovateľ bol „garantom“ partnera verejného sektora.

16. Podstatou ústavnej sťažnosti však je to, že sťažovateľ napáda uznesenie okresného súdu č. k. 43 PExre/12/2018-280 zo 14. októbra 2020, ktorým súd zastavil konanie vo vzťahu k ██████████, ktorá bola pôvodne uznesením č. k. 43 PExre/12/2018-41 z 26. októbra 2018 pribratá do konania ako účastníčka konania. Podľa názoru ústavného súdu toto rozhodnutie nemá žiadny vplyv na postavenie sťažovateľa v tomto konaní. Ide len o procesné rozhodnutie o zastavení konania vo vzťahu k jednému z účastníkov konania, s ktorým sťažovateľ nemal a nemá žiadny právny vzťah, a vo vzťahu k tomuto rozhodnutiu preto nemal a ani nemá zákonnú možnosť žiadnym účinným spôsobom brániť si svoje práva, pretože nebol ani účastníkom označeného konania. Teda nie je oprávnenou osobou na podanie ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy voči uvedenému uzneseniu. Preto ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa vo vzťahu k namietnutému uzneseniu odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. e) zákona o ústavnom súde ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

17. Sťažovateľ v petite ústavnej sťažnosti (v bode 3.) napáda uznesenie o vymazaní ██████████, z registra partnerov verejného sektora č. k. 43 PExre/12/2018-311 z 5. februára 2021 (i to so zlým dátumom) a žiada ho zrušiť. Vo vzťahu k tomuto rozhodnutiu však žiadnu ústavnoprávnu argumentáciu neponúka (nepolemizuje s týmto rozhodnutím), hoci v bode 3 uznesenia okresný súd výslovne uvádza, prečo nekonal so sťažovateľom v predmetnej veci. Sťažovateľ teda neponúka ústavnému súdu žiadnu ústavnoprávnu argumentáciu k namietanému porušeniu ním označených základných práv napadnutým uznesením. Riadne odôvodnenie návrhu je podľa § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde zákonom ustanovenou podmienkou konania pred ústavným súdom. Nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí sa netýkalo len formálnych náležitostí ústavnej sťažnosti, ale najmä jej esenciálnych obsahových náležitostí. Sťažovateľ, kvalifikovane zastúpený advokátom, neuvádza vo svojej ústavnej sťažnosti žiadnu prínosnú argumentáciu, ktorou by z ústavnoprávneho hľadiska namietal porušenie svojich konkrétnych práv garantovaných ústavou a dohovorom právnymi závermi okresného súdu v uznesení č. k. 43 PExre/12/2018-311 z 5. februára 2021. Vzhľadom na skutočnosť, že nesplnenie zákonom ustanovenej náležitosti malo takú povahu, že

odstránenie tohto nedostatku ústavnej sťažnosti by si zo strany ústavného súdu vyžadovalo podrobnú výzvu, resp. poučenie advokáta sťažovateľa, pričom touto výzvou, resp. poučením by ústavný súd fakticky nahradzoval úkon právnej služby, ktorý je povinný vykonať advokát, ústavný súd sťažovateľa, resp. jeho advokáta nevyzýval na odstránenie nedostatkov ústavnej sťažnosti, a preto túto časť ústavnej sťažnosti sťažovateľa podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nespĺnenie náležitostí ustanovených týmto zákonom odmietol.

18. *Obiter dictum* ústavný súd poznamenáva, že v súčasnosti okresný súd koná so sťažovateľom ako oprávnenou osobou v konaní o uložení pokuty, ktoré konanie bližšie tiež nenapáda, preto sa ním nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. novembra 2021

Peter Molnár
predseda senátu